

El Colegio Calasanz de Mexicali

El passat mes de febrer ens va deixar en Jaume Pallarolas. En Jaume sempre va ser una persona molt vinculada a la Fundació, primer com a patró i en els darrers anys com President, fins el març de 2015 quan en deixar el càrrec de Provincial es va traslladar a la Viceprovíncia de les Califòrnies.

Des d'aquelles terres va continuar molt lligat a les activitats de la Fundació com a responsable de les obres educatives que es duen a terme Mexicali, Tijuana i Ensenada .

En aquest període es va concretar un vell/bell projecte que feia temps es volia dur a terme i que gràcies a l'impuls que va donar en Jaume, el somni es començava a fer realitat: el *Colegio Calasanz*.

Aquest centre està situat a la colònia Sant Martín Caballero, un barri dels afores de la ciutat, a tocar de la tanca amb els EEUU, on viu una població molt vulnerable.

El col·legi es va fent en diferents fases. Actualment existeixen dues aules mòbils que donen acollida a 45 alumnes d'infantil, i pel curs vinent està previst un tercer grup i més de 60 alumnes. També volem ampliar el col·legi, amb l'inici de la construcció i equipament de les aules de primària, per tal de començar les classes d'aquest cicle a partir del curs 2017-2018, i finalitzar la construcció l'any 2019, arribant a un total de més de 250 alumnes.

El col·legi, en la recerca d'una educació integral, també desenvoluparà un pla d'acció que inclourà un treball personalitzat amb les famílies (servei psicopedagògic, acompanyament, etc.), així com la posada en marxa de programes de treball social per al desenvolupament de la comunitat local (formació, millora d'oportunitats, etc.).

El col·legi també funciona com un centre obert, fora de les hores de classe, on es realitzen diferents activitats d'educació no formal: *escuelitas de tareas*, formació d'adults, esplai, etc., amb la voluntat que el projecte estigui obert i en relació amb la comunitat de la colònia o barri.

Ens agradaria que aquest somni d'en Jaume pogués ser realitat en un futur ben proper.

Ens hi ajudes?

Podeu fer les vostres aportacions al compte corrent d'Educació Solidària específic per a aquest projecte: ES9201280362510100019316

Formació de mestres al Senegal

Iniciem noves formacions

Aquest curs hem iniciat, amb el suport de la UPF Solidària, una nova formació per a mestres del Senegal, en l'àmbit de les ciències.

Del 14 al 17 del passat mes d'abril va tenir lloc a Dakar el 1r Seminari de Ciències en el qual hi va participar una vintena de professors de les escoles del Senegal.

El Seminari va ser inaugurat per M. Rufina Dabo Saar de la Xarxa de Dones Científiques del Senegal, i va ser impartit pels professors Elisabeth Moyano, Marcel Costa i Gemma Rodríguez de la UPF.

Al llarg de les tres jornades els tres professors van explicar i exposar metodologies per treballar les ciències amb els alumnes de primària i secundària, i com fer-ho a partir d'exercicis pràctics adaptats a cada una de les realitats i possibilitats.

Coneixement, experiència i debat al llarg d'aquest primer seminari són la petita llavor del treball que es continuarà a través de les comissions de seguiment per anar definint un estil de treballar les ciències en aquells centres.

Aquest seminari se suma al que es va realitzar a principis de març amb els professors de llengües de les escoles, que ja arriba a la seva 3a edició, i que novament va comptar amb la participació de Mercè Tricàs, també de la UPF i el suport de la UPF Solidària.

Activitats d'esplai i colònies d'estiu

Tot a punt per a un estiu ple de diversió

El curs és a punt de finalitzar, i això és sinònim que tant al Senegal, com a la Costa d'Ivori, com a Mèxic, més de 2.000 infants i joves gaudiran novament d'un estiu ple d'activitats d'esbarjo.

I això serà possible gràcies a la tasca de les organitzacions locals i als voluntaris que faran possible un estiu diferent.

Enguany s'organitzaran activitats a 5 poblacions del Senegal: Dakar, Sam-Sam, Thiaroye, Sokone i Oussouye; i també a Daloa i a Abidjan a la Costa d'Ivori. A la Baixa Califòrnia, a Mexicali, Tijuana i Ensenada.

La major part d'aquestes activitats comptaran amb la participació de voluntaris catalans, joves que faran del seu estiu una activitat solidària. En total, 15 voluntaris viuran aquesta experiència del tot enriquidora: 9 al Senegal, 2 a la Costa d'Ivori, i 4 a la Baixa Califòrnia. Ja volem saber com els hi ha anat!!!

Per tal de donar suport a les activitats d'aquest estiu tornem a posar en marxa un repte a "el meu gra de sorra", enguany una mica més gran. **Podem tornar a comptar amb tu?**

<http://www.elmeugradesorra.org/ca/repte/10724/aquest-estiu-vull-anar-de-colonies-puc-tornar-a-comptar-amb-tu/>

Activitats a les escoles

En aquests darrers mesos són moltes les activitats que s'han dut a terme en diferents escoles.

A l'Escola Pia de Vilanova han organitzat el IV Torneig Solidari, per col·laborar amb les beques escolars al Senegal, en el que també hi han participat alumnes de l'Escola Pia de Sitges.

A Caldes han celebrat la tradicional pedalada solidària per recollir fons per l'Escola Kalasans de Sam-Sam al Senegal. Com sempre, va ser tot un èxit de participació malgrat el dia plujós.

El GAS (Grup Acció Solidària), format per alumnes de batxillerat de l'Escola Pia de Terrassa, han portat a terme una Fira Senegalesa on els participants podien conèixer, a través de jocs i tallers, la realitat d'aquell país. També han realitzat un Concert Solidari en el qual diferents grups han omplert de música els patis de l'escola.

A Sarrià, organitzat per l'AMPA, han celebrat el Dia de la Família, que enguany dona suport a la construcció del col·legi de Thiaroye.

També a les escoles de Sarrià i de Sabadell s'ha fet campanya pels projectes del Senegal coincidint amb les jornades de celebració de la Primera Comunió.

L'Escola el Turonet de Sant Quirze ha dut a terme diferents activitats coincidint amb Sant Jordi, amb l'objectiu de donar suport a l'escola Kalasans de Sam-Sam, amb la qual estan agermanats.

L'exposició dels 15 anys ha continuat viatjant i darrerament ha estat a les escoles de Calella i Tàrraga, coincidint en aquesta darrera amb la setmana de la solidaritat.

A l'Escola Pia de Sitges, a través del Berenar Solidari, i a les de Balmes i Diputació han organitzat activitats per col·laborar amb la campanya de beques escolars del Senegal.

A finals de febrer, representants de l'Escola Pia de Thiaroye del Senegal van fer una visita a l'Escola Pia d'Olot, amb la qual estan fent un projecte d'intercanvi mitjançant les TIC.

El projecte també compta amb el suport de la subseu de la FES i del Consorci d'Acció Social de la Garrotxa.

A tots moltes gràcies per la vostra iniciativa i col·laboració.

Actualitat de les subseus

Les subseus han continuat treballant de valent portant a terme activitats de difusió i de sensibilització dels projectes en els quals col·laboren.

A Terrassa es va celebrar, el 10 d'abril, a l'Auditori Municipal, el 13è Concert Solidari per a l'Educació, durant el qual es va retre homenatge al Sr. Josep Maria Cirera, impulsor de la xarxa de subseus de la FES i organitzador de les tretze edicions del Concert terrassenc.

La subseu de Vilanova ha organitzat, conjuntament amb l'Escola Pia, el IV Torneig Solidari amb la participació de més de 200 jugadors.

La subseu de Sitges, el dissabte 21 de maig, va participar amb un estand a la Fira de la Solidaritat organitzada pel consistori sitgetà.

A Igualada, també s'han portat a terme dos concerts a benefici de la FES.

Moltes gràcies pel vostre esforç.

Patronat

El dia 29 de febrer va tenir lloc la reunió del Patronat de la Fundació en la qual es van aprovar els comptes corresponents a l'exercici 2015, així com el pressupost per al 2016.

A la mateixa reunió també es va explicar el Pla d'Acció 2016-2018 que defineix tres grans objectius de treball per aquest bienni: la definició del paper de la Fundació en relació amb els projectes que es duen a terme a Senegal i Cuba, el paper de la FES en relació amb l'àmbit d'Acció Social de l'Escola Pia de Catalunya, i el creixement en tant que entitat de sensibilització, formació i voluntariat.

Primer dia d'escola ...

Todo está a punto. Así llegamos a las 8.30 de la mañana del lunes 18 de agosto de 2014, día y hora en que se hace cuerpo el sueño de aquel capítulo de hace quince años. Día y hora en que se ha citado a los cinco niños inscritos y a sus padres, y que se espera a aquellos otros que se inscribirán debido a los volantes regados, a las visitas domiciliarias y a las oraciones hechas.

Dentro del salón, listo para recibir a veinte niños, con sus mesitas, en una de ellas, las charolas con las galletas y las bebidas del brindis de honor, sus sillitas, su mini-lavabos, sus muebles con sus cuentos y sus juegos, está, expectante y emocionada, la maestra Magie.

A fuera estamos nerviosos los tres padres de la comunidad de Mexicali, Blanca González del equipo coordinador, y Luís Zárate, el voluntario de Tijuana que ha sido el coordinador de la Escuela de Tareas. Todos mirando disimuladamente el reloj y la puerta de entrada esperando a los invitados que no llegan. Se fue media hora, ya son las nueve de la mañana. "Es que los maestros de las primarias del gobierno están en huelga, y fácilmente los papás deben pensar que también aquí estamos con las banderas roji-negras". "Es que ayer llovió mucho, y en Mexicali, cuando llueve, no hay clases". Estas palabras nos las decimos unos a otros varias veces para tranquilizarnos. Ya son las nueve y quince minutos.

Siguen corriendo los minutos, hasta que de repente, un carro se detiene y bajan el papá y la mamá, llevando en medio a... ¡nuestro primer alumno!. Yo corro a fotografiarlo. La mirada del niño es del todo desconfiada. No se atreve a entrar al salón. Está a punto de llorar. Se anima porque entran con él sus papás. Los demás nos quedamos afuera, la mirada fija en la puerta del salón. Pasan los minutos y sale la mamá. Se mete en su carro a las diez de la mañana. Sale minutos después el papá, casi corriendo y entra también al carro. Apenas desaparece de nuestra vista que se abre la puerta del salón saliendo el niño con los brazos abiertos gritando a todo pulmón: ¡Mamiiiiitaaa! seguido de tres globos que aprovechan la puerta abierta para salir volando a pasear por todo el terreno. Las manos oportunas de Magie regresan al niño dentro del salón que se cierra de nuevo. Minutos eternos de expectativa. Por fin sale Julián y nos notifica la buena noticia: el niño ya está tranquilo.

Siguen pasando los minutos y por el frente del Colegio pasa un niño reconocido por Luís. Es alumno de la Escuela de Tareas y hermano del "Pollo", que tiene tres años, y no está inscrito, pero tal vez nos ayude en este momento histórico. No puede venir porque anda bichi, dice el hermano. Bueno, ponle algún pantalón y tráetelo. No tarda en llegar el hermano agarrado de la mano con el Pollo, que en su rostro de niño carga una dureza y una tristeza que duelen de ver. También se resiste a entrar. Esta vez no me quiero perder el espectáculo y entro al salón detrás del Pollo agarrado de la mano de su hermano. Efectivamente, el Pollo, desconfiado mira alrededor y se quiere salir. Cuando Magie que está sentada en el piso echando burbujas de jabón invita al recién llegado a atraparlas, le cambia el rostro y echa una sonrisa. Ya está ganado para la causa.

Discretamente sale su hermano. Seguimos mirando de vez en cuando la puerta del salón y la puerta de entrada al Colegio. Hasta que bien pasadas las diez de la mañana otro carro se detiene a la entrada y una señora pregunta si aquello es un pre-escolar y Julián feliz le dice que sí, y total que ahora regreso para inscribir a mi niño. Y así fue que al rato regresó con el niño y el papá. El niño sonríe a todo el mundo, entra en el salón y se pone a armar un rompecabezas, y sus padres salen y él tan a gusto se queda, y yo después de sacar fotos me salgo también. Y allí se quedó Magie con los tres niños felices dentro del salón, y ahí se quedaron las galletas sin comer y los discursos sin pronunciar y el listón sin cortar, porque nosotros, las visitas, con los sentimientos revueltos, nos fuimos.

Después de quince años de soñar con un colegio, yo saqué un dicho antiguo "la montaña dio a luz... y parió un ratoncito". Alguien me corrigió: "Hoy se sembró un granito de mostaza... pronto tendremos un árbol grande".

Pepe Segalés

Si preferiu rebre el full informatiu en format electrònic, feu-nos-ho saber a: fes@educaciosolidaria.org